

937.

Z Velké.

Ó veliká milost' Syna Božího,
 ráčil v světě trpěti mnoho
 pro naše spasení
 a tak nás zprostil věčného vězení.

Jsa nepřemožený dal se jest jíti,
 políbením Jidáš ukázal,
 třicet stříbrných vzal,
 želeje toho, potom se uvázal.

A když jsou jej ve vězení svém měli,
 tu někteří před ním padajíc
 a řkouc: zdráv buď, králi,
 posmívajíce se jemu se klaněli.

Ty's ten, který jsi nám chtěl chrám zrušiti,
 a zas mocně ve třech dnech jiný
 znova ustavěti,
 ihned nám hádej, kdo Tě bude bítí.

Oči zavázali, poličkovali,
 řkouc: Zdráv buď nejmocnější králi,
 na Tebeť čest' sluší,
 celou noc Tě trápíc, drahý Ježíši.

Ku Pilátovi ho na odsouzení
 nevinného s hlukem přivedli.
 Nechtěl odsouditi,
 vida nevinného, chtěl propustiti.